

Na domorodni još zanose glasi
I domovine bolji dio stoji,
A ufat valja, dvč' će i bolji časi.

Dan Gjurdjev slave nad vse versi moji,
I s toga, Gjuro, vazda zdravo da si,
(A s tobom, brate,) prijatelji tvoji!

Ko je Mažuranić prečital ta sonet, živo so vzklikali prijatelji, mehki Bakubić pa je zaplakal od radosti in sreče. Grof Erdödy je naročil šampanjca, da z žarno kapljo poslavé „Gjurjev dan“ in njega dičnega slavitelja. — Omeniti je še, da besede v poslednjem verzu „A s tobom, brate“ niso Mažuraničeve. Dotični listek je namreč ob robu natrgan, in prvo polovico poslednjega verza je spopolnila druga roka. — „Veselilo bi nas in zajedno tudi mnoge druge Hrvate“, pravi „Vienac“, „ako čim prej učakamo popolno izdajo Mažuraničevih književnih del. Nikoli ni prerano ponatiskovati dela takšnih veleumov!“

Novi grobovi. Nedavno je umrl ruski pisatelj *Konstantin Nikolajevič Leontjev*, čegar dela se jako cenijo v književno-politiških krogih. Bil je plemič kaluške gubernije, zvršil na moskovskem vseučilišču zdravniške studije in deloval za krimske vojske v kerški bolnici. Od leta 1887. je živel zgolj književnosti. Leontjev je prepotoval ves iztok, kjer je nabiral snovi za svoja dela. Važnejši spisi so zbrani v moskovski izdaji pod naslovom: »Vostok«, Rossija i Slavjanstvo«, rade se pačitajo tudi njega povesti iz novogrškega življenja.

V Parizu je umrl dné 19. grudna m. l. *Aleksander Chodžko*, poljski pesnik in pisatelj, poslednji osebni prijatelj Mickiewiczov, v 88. letu dōbe svoje. Služil je delj časa za uradnika pri ruskemu poslanstvu v Teheranu in pri konzulatu v Gilanu na južnem bregu Kaspiškega morja. Ker ondotno podnebje ni ugajala njega zdravju, šel je najprej v London, potem v Pariz in bil po Mickiewiczzi imenovan za profesorja slovanskih književnostij v Collège de France. Bolj nego pesnik slovi Chodžko po drugih delih. Imenujemo zlasti spise »De la littérature sacrée chez les Slaves«, francoski prevod národnih pesmij maloruskih, »Specimens of the popular poetry of Persia«, »Etudes philologiques sur la langue Courde«, »Legendes slaves du moyen age«, »Grammaire paleoslave suivie des textes paleoslaves.« Naslednik Chodžku v Collège de France je znani profesor Louis Léger.

Frančišek Vogl, češki skladatelj in profesor na konservatoriji praškem, umrl je dné 30. grudna l. l. na Kraljevih Vinogradih v 70. letu dōbe svoje. Porodil se je dné 20. malega srpana 1821. leta v Vroutku, okraji Zateškem, studiral na praškem konservatoriji in že devetnajstleten mladenič vzbudil občo pozornost s krasnim svojim baritonom v operi »Così fan tutte.« Pozneje je čestokrat nastopal v Mozartovih operah na praškem odru. Skladatelj Vogl slovi zlasti po svojih skladbah »Cigani« (le-tá skladba je tudi dobro znana in omiljena slovenskim pevskim zborom), »Vltava«, »Dům otcovský« in »Přídá vlastenecká«, izmed katerih so nekatere že popolnoma národne. Pred 20, 30 leti ni bilo na Češkem nobene pevske slavnosti, kjer bi se ne bili zlasti Voglovi »Cigani« peli in poslušali sosebo navdušeno. Dobro znan je tudi njega zbor »Povzbuzení k tanci.«

Hrvaško gledališče je zadela bridka izguba: dné 30. grudna je umrl za kapjo, baš ko se je predstavljal Mosenthalov »Ivanjev dvor«, véliki umetnik in ljubljeneec hrvaškega občinstva *Šandor Szević* v 49. letu dōbe svoje.

Dné 2. prosinca t. l. je umrl v Varšavi slavist *Jožef Perwolf*, profesor carskega vseučilišča v Varšavi, češki in ruski pisatelj. Porodil se je leta 1841. v Čimelicah na

Češkem, dovršil gimnazijo v Pisku in potem studiral filozofsko fakulteto v Pragi. Leta 1864. je bil imenovan za asistenta pri knjižnici Češkega muzeja, leta 1869. pa za arhivarja temu zavodu. Leta 1871. mu je bila podeljena stolica zgodovine in književnosti slovanske na vseučilišču v Varšavi. V letih 1861.—1871. je bil sourednik Kobrovega naučnega slovnika in pisal v njem mnogo člankov o politični in književni zgodovini národa poljskega in ruskega. Preselivši se v Varšavo, proučeval je kar najpridneje zgodovino obeh teh národov in v poslednjih letih izdaljal v ruskem jeziku veliko delo »Slavjane«, katerega so doslej izšle tri knjige. V njem je hotel pokazati bistveni značaj slovanskega duha in zgodovino slovanske ideje, kakor se kaže v književnosti národov slovanskih. Dela žal ni zvršil, vendar pa so na srečo našli popoln rokopis četrte knjige, katero skoro izdadó njega varšavski tovariši. Perwolf je bil iskren Slovan, ki pa je znanstveno kritiko družil s pravim rodoljubjem. Njega smrt je velika izguba za vso znanost slovansko.

Dne 4. prosinca je umrl v Gorici znani pisatelj nemških veselih iger *Julius Rosen*, porojen Čeh. Njega pravo ime je bilo Nikolaj Duffek. Porodil se je dne 3. listopada 1833. leta v Pragi, bil do leta 1866. v državni službi, pozneje pa je bil dramaturg Karlovega gledališča na Dunaji. Izmed njegovih iger so nekatere preložene tudi na slovenski jezik.

V Pragi je umrl dne 11. prosinca arhitekt *Frančišek Schmoranz*, ravnatelj državne umetno-obrtné šole praške. Schmoranz je bil jeden najboljših arhitektov avstrijskih, sosebno odličen poznavalec orijentalnih zlogov. Delj časa je bival v Siriji, Palestini in Egiptu, bil celó dvorni arhitekt egiptovskega khediva in zvršil po njega naročilu mnogo lepih stavb. Na dunajski razstavi leta 1873. je zgradil egiptovski paviljon; mimo tega je imenovati škofjsko palačo v Zadru in v egiptovskem zlogu zgrajeno kopel v Krapini. Pri konkurzu za zgradbo novega Češkega muzeja je dobil drugo darilo. Leta 1885. je bil imenovan za ravnatelja umetno-obrtni šoli v Pragi in se je mnogo trudil, da se je ta zavod povzdignil do današnje višine.

Nova češka opera. V minulem meseci se je predstavljala v češkem národnem gledališču nova komična opera v treh dejanjih »*Viola*«, katero so po Shakespeareji spisali Adler, Schubert in Novohradský, uglasbil pa *Karl Weis*. Opera je popolnoma uspela, in kritika neobično hvali nadarjenost mladega skladatelja.

Bolgarski almanah se bode imenovalo novo zanimljivo delo, ki bode letos izhajalo v Sredci. To bode nekakšna enciklopedija; prvi zvezek bode obsezel 70 do 80 pól. Izdajatelji so P. A. Petrov, T. K. Ljubinov, Sv. Ivović in Kozma Georgiev.

„**Slavjanskaja Muza**“. Kakor čitamo v »*Vienci*«, izšla je s tem naslovom v Peterburgu zbirka ruskih prevodov iz raznih pesnikov slovanskih. Vnjo so vzprejete tudi pesmi slovenske, in sicer jedna Prešernova in šest Gregorčičevih. Na konci ima knjiga kratke životopisne črtice o vsakem pesniku in pisatelji, čegar pesmi ali spise obseza. Prejeli je nismo, torej tudi ne moremo natančneje poročati o nji.

Grof Lev Tolstoj je izrekel, da smé vsakdo prevajati njegova dela, ne da bi mu bilo treba plačevati kaj nagrade. Takisto prepušča vse óno, kar bi odslej spisal in izdal. Povod tej izjavi Tolstega je to, da se mnogi pisatelji obračajo do njega z vprašanji, ali smejo ta ali óni njegov proizvod prevésti in izdati v tujem jeziku.

Listnica. F. Č.—č. (»Pozimi«):

»Li vidite, kakó se vsiplje
Iz neba doli beli sneg?«